

Udskriftsdato: 15. december 2025

2008/1 LSF 180 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af lov om en rejsegarantifond og lov om
finansiell virksomhed
(Udvidelse af dækningen efter rejsegarantiordningen m.v.)**

Ministerium: Økonomi- og Erhvervsministeriet

Journalnummer: Økonomi- og Erhvervsmin.
Forbrugerstyrelsen, j.nr. 08/08500

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en rejsegarantifond og lov om finansiel virksomhed

(Udvidelse af dækningen efter rejsegarantiordningen m.v.)

§ 1

I lov nr. 315 af 14. maj 1997 om en rejsegarantifond, som ændret ved § 2 i lov nr. 164 af 15. marts 2000, lov nr. 207 af 29. marts 2004 og lov nr. 513 af 17. juni 2008 foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »et rejsearrangement« til: »en rejseydelse«, »Rejsearrangement« til: »Rejseydelse«, »rejsearrangementer« til: »rejseydelser« og »rejsearrangementet« til: »rejseydelsen«.

2. Overalt i loven ændres »rejser« til: »rejseydelser« og »rejsen« til: »rejseydelsen«.

3. Overalt i loven ændres »Arrangør« til: »Rejseudbyder«, »arrangør« til: »rejseudbyder«, »Arrangører« til: »Rejseudbydere«, »arrangører« til: »rejseudbydere«, »Arrangørers« til: »Rejseudbyderes«, »arrangørers« til: »rejseudbyderes«, »arrangøren« til: »rejseudbyderen«, »arrangørs« til: »rejseudbyders«, »arrangørens« til: »rejseudbyderens« og »rejsearrangør« til: »rejseudbyder«.

4. I § 1, stk. 1, indsættes efter »§§ 5«: », 5 a«.

5. § 2, stk. 1, affattes således:

»Ved en rejseydelse forstås:

- 1) En pakkerejse, som består af en kombination af mindst to af følgende elementer, såfremt de af rejseudbyderen udbydes samlet eller har været udbudt på forhånd og sælges samlet, og såfremt den samlede ydelse har en varighed på over 24 timer eller omfatter overnatning:
 - a) Transport.
 - b) Indkvartering.
 - c) Anden turistmæssig ydelse, der ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, men som udgør en væsentlig del af pakkerejsen.
- 2) En ydelse, der omfatter transport og indkvartering, som er aftalt med samme rejseudbyder eller formidler, men som ikke er omfattet af nr. 1.
- 3) Transport og anden turistmæssig ydelse, som ikke har en varighed på over 24 timer, men har en samlet pris på over 1.000 kr.
- 4) Flytransport.
- 5) Billeje i udlandet formidlet af en dansk rejseudbyder.«

6. § 3 affattes således:

»§ 3. Som rejseudbyder anses enhver, der i eget navn til kunder udbyder eller sælger rejseydelser direkte eller gennem en formidler, medmindre denne virksomhed alene udøves lejlighedsvist.

Stk. 2. Som formidler anses enhver, der udbyder eller sælger en rejseydelse i en indenlandsk rejseudbyders navn.

Stk. 3. Som formidler for en udenlandsk rejseudbyder anses enhver, der udbyder eller sælger en rejseydelse i en udenlandsk rejseudbyders navn.«

7. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter: »aftale om et rejsearrangement,«: » jf. § 2, *stk. 1*, nr. 1-3,«.

8. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Når en kunde har indgået en aftale om en rejseydelse, jf. § 2, *stk. 1*, nr. 4 og 5, er kunden dækket, såfremt kunden har valgt dækning hos Rejsegarantifonden, jf. § 9.

Stk. 2. Det skal tydeligt fremgå af rejsebeviset, om kunden har valgt dækning hos Rejsegarantifonden eller ej.

Stk. 3. Medfører en rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret kunden passende hjemtransport, skal fonden inden rimelig tid sørge herfor.

Stk. 4. Fonden kan endvidere yde kunden en rimelig godtgørelse for tab, der skyldes en arrangørs økonomiske forhold.«

9. I § 6 ændres »§ 5« til: »§§ 5 og 5 a«.

10. I § 7, *stk. 1*, indsættes efter »§ 5, *stk. 2-5*,«: »og § 5 a«.

11. I § 8, *stk. 2*, indsættes som 2. *pkt.* :

»Registrerede rejseudbydere skal ved skiltning eller på anden tilsvarende tydelig måde oplyse, at de er registrerede i Rejsegarantifonden. Oplysningen skal være frit tilgængelig for kunderne.«

12. I § 8, *stk. 3*, ændres »stk. 4-6« til: »stk. 4-7«.

13. I § 8, *stk. 4*, indsættes efter »rejsearrangementer«: », jf. §§ 5 og 5 a«.

14. I § 8, *stk. 5*, indsættes efter »stk. 6«: »og 7«.

15. I § 8 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* For rejseudbydere eller formidlere for en udenlandsk rejseudbyder af flytransport eller billeje i udlandet kan garantiens størrelse dog ikke overstige 100 mio. kr.«

Stk. 6-9 bliver herefter stk. 7-10.

16. § 9 affattes således:

»§ 9. Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere skal betale et administrationsbidrag til fonden til finansiering af fondens og ankenævnets driftsudgifter. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 2. Fondens bestyrelse kan fastsætte, at rejseudbydere af pakkerejser, jf. § 2, *stk. 1*, nr. 1-3, og formidlere for en udenlandsk rejseudbyder af pakkerejser, skal betale et bidrag til fonden pr. deltager i en rejseydelse, der er omfattet af fondens dækning, jf. § 5. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 3. Når en kunde har indgået en aftale om en rejseydelse, jf. § 2, *stk. 1*, nr. 4 og 5, kan kunden vælge dækning af Rejsegarantifonden, jf. § 5 a. Vælger kunden dækning hos Rejsegarantifonden, skal kunden erlægge et bidrag herfor til rejseudbyderen, som skal viderebetale bidraget til fonden. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 4. Fondens formue fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.«

17. § 10 affattes således:

»§ 10. Fondens bestyrelse består af en formand og 6 medlemmer, der udnævnes af økonomi- og erhvervsministeren. Af de 6 medlemmer repræsenterer 3 de i fonden registrerede rejseudbydere og

formidlere for udenlandske arrangører og 3 medlemmer repræsenterer kunderne. Bestyrelsen og en stedfortræder for formanden udnævnes for 3 år.«

18. § 14 affattes således:

»§ 14. Fonden kan fastsætte bestemmelser om, at garantien eller bidraget nedsættes eller bortfalder for en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder.«

19. I § 15 ændres »§ 8, stk. 5 og 6« til: »§ 8, stk. 5-7«.

20. I § 17, *stk. 1*, ændres »§ 8, stk. 5 og 6« til: »§ 8, stk. 5-7«.

21. § 21, *stk. 1*, affattes således:

»Fonden dækker ikke rejseydelser, der er markedsført og solgt i udlandet.«

22. I § 23, *stk. 2*, ændres »stk. 3-6« til: »stk. 3-7«.

23. I § 25, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »overtræder«: »§ 5 a, stk. 2, og«.

§ 2

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 897 af 4. september 2008, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 133 af 24. februar 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 11, *stk. 2*, indsættes som *nr. 12* :

»12) Rejsegarantifonden.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse:

1. Lovforslagets formål og baggrund
2. Gældende ret
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Rejseudbydere etableret i Danmark
 - 3.2. Rejseydelser
 - 3.3. Fondens størrelse
 - 3.4. Finansiering af fonden
 - 3.5. Informationskampagne
 - 3.6. Fælles rejseankenævn
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med lovforslaget er at udvide konkursbeskyttelsen i forbindelse med ferierejser. Baggrunden for forslaget er, at rejsesektoren i de senere år har gennemgået væsentlige ændringer, og forbrugernes rejsemønstre har ændret sig.

I det foreliggende forslag er der lagt op til at udvide ordningen til individuel flytransport og billeje i udlandet. Forslaget indebærer således, at forbrugerbeskyttelsen øges.

Rejsegarantifonden administrerer rejsegarantiordningen, og den yder i dag dækning til kunder, der har købt en pakkerejse, hvor arrangøren på grund af sine økonomiske forhold ikke kan opfylde sine forpligtigelser. Det foreslås, at det bliver obligatorisk for udbydere af flytransport og billeje at tilbyde kunder dækning af Rejsegarantifonden, men frivilligt om kunden mod betaling af et nærmere fastsat bidrag tilvælger dækningen.

Den gældende lov blev indført i 1979, hvor forbrugernes typiske rejsemåde var pakkerejser. Siden da har forbrugernes rejsemønstre ændret sig, så der i dag er et stigende antal kunder, der selv sammensætter deres rejse – typisk via internettet. Dette mønster blev allerede tydeligt i Forbrugerstyrelsens ”Analyse af finansieringsmodeller for konkurssikring af rejsekunder og mulighederne for at udvide Rejsegarantifondens dækningsområde” fra 2005, hvoraf det fremgår, at den generelle rejseaktivitet er steget, mens antallet af pakkerejser er faldende. Dette tyder på, at relativt flere forbrugere i dag selv vælger at sammensætte deres ferie.

Konsekvensen af ændringerne i forbrugernes adfærd på rejsemarkedet er, at stadig flere ferierejser ikke er dækket af Rejsegarantifonden.

Kunder, der køber flytransport og billeje i udlandet separat, får ikke dækket eventuelle tab. Dette blev bl.a. aktuelt i oktober 2008, hvor et stort flyselskab gik konkurs, og de fleste kunder, der havde købt en flyrejse hos flyselskabet, mistede de penge, de havde forudbetalt for deres flyrejser.

Flytransport og billeje i udlandet er ikke dækket af pakkerejsedirektivet. Det er på nuværende tidspunkt

uvidst, om og hvornår der kommer fælles europæiske regler på området. For at sikre forbrugerne en bedre beskyttelse ved konkurser i flybranchen indføres der derfor en national ordning.

2. Gældende ret

Rejsegarantifonden yder som nævnt dækning til kunder, der har købt en pakkerejse, hvor arrangøren på grund af sine økonomiske forhold ikke kan opfylde sine forpligtigelser. En pakkerejse er et rejsearrangement, hvor forbrugerne køber en kombination af minimum to af følgende elementer: a) transport, b) indkvartering eller c) anden væsentlig turistmæssig ydelse.

For at være omfattet af lov om en Rejsegarantifond er det i dag en forudsætning, at rejsearrangøren eller formidleren er etableret i Danmark. Det vil sige, at vedkommende har et egentligt forretningssted eller en fast repræsentant i Danmark. Det afgørende, for om en virksomhed er etableret, er, om udbyderen har et fysisk kontor eller fast forretningssted i Danmark. En hjemmeside er ikke i sig selv nok til at statuere, at udbyderen er "etableret her i landet". Det betyder, at pakkerejser købt hos en udenlandsk arrangør, der ikke er etableret i Danmark, ikke er omfattet af den eksisterende garantiordning.

Rejsegarantifonden finansierer og sekretariatsbetjener et rejseankenævn, jf. lovens § 1, stk. 2. Indtil 1. april 2008 var der et godkendt, privat rejseankenævn, der behandlede klager over såvel pakkerejser som flyrejser og var finansieret via pakkerejsearrangørernes bidrag til Rejsegarantifonden. Pakkerejsearrangørerne og flyselskaberne kunne ikke nå til enighed om en fremtidig finansiering af et fælles nævn for både pakkerejser og flyrejser, og derfor oprettede Forbrugerrådet, Foreningen af Rejsearrangører i Danmark (RID) og Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) den 1. april 2008 Pakkerejse-Ankenævnet. Nævnet behandler ikke klager over flyrejser. Klager over flyrejser behandles af Forbrugerklagenævnet.

Rejsegarantifonden sekretariatsbetjener og finansierer Pakkerejse-Ankenævnet.

Flytransport og billeje i udlandet er pt. ikke konkursdækket af Rejsegarantifonden.

3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at forbrugerbeskyttelsen ved køb af flytransport og billeje i udlandet forbedres, således at det bliver obligatorisk for udbydere af flytransport og billeje i udlandet at tilbyde kunder dækning af Rejsegarantifonden. Det bliver frivilligt om kunden mod betaling af et nærmere fastsat bidrag tilvælger dækningen.

Lovforslaget omfatter ikke udenlandske udbydere, der ikke er etableret i Danmark.

Bortset fra, at det for kunder, der køber flytransport og billeje i udlandet, bliver frivilligt at tilvælge dækning af Rejsegarantifonden, og at rejseudbydere af flytransport og billeje i udlandet højest kan stille garanti på 100 mio. kr., er udgangspunktet, at rejseudbydere af både pakkerejser samt flytransport og billeje er underlagt de samme regler.

Ordningen skal evalueres 2 år efter lovens ikrafttræden. Der vil på det tidspunkt bl.a. være data for, hvor mange der tilvælger dækning af Rejsegarantifonden. Evalueringen vil blive oversendt til Folketingets Erhvervsudvalg.

3.1. Rejseudbydere etableret i Danmark

Det foreslås, at forudsætningen i den nugældende lov, om at rejsearrangøren eller formidleren skal være etableret i Danmark for at være omfattet af loven, videreføres, således at det alene er rejseudbydere af flytransport m.v., der er etableret i Danmark, som bliver omfattet af loven. Det, som er afgørende for, om en rejseudbyder er etableret i Danmark, er, om arrangøren har et forretningssted eller en repræsentant i Danmark, som kunderne fysisk kan henvende sig til. En dansk hjemmeside på internettet er efter Rejsegarantifondens praksis ikke tilstrækkeligt til, at udbyderen kan siges at være etableret i Danmark.

Det er uden betydning, hvilket land rejseydelsen udgår fra, eller om ferien finder sted i udlandet eller i Danmark.

Det er meget vanskeligt at komme med præcise tal for, hvor mange rejseudbydere af flytransport og billeje i udlandet, der vil blive omfattet af en udvidelse, og dermed er det vanskeligt at vurdere de samlede konsekvenser for erhvervslivet. For flytransports vedkommende skyldes dette, at det ikke alene kræver et overblik over de danske flyselskaber, men også over hvor mange udenlandske flyselskaber der er etableret i Danmark, samt hvor mange virksomheder der er etableret i Danmark, som udbyder flybilletter.

Både danske og udenlandske flyselskaber etableret i Danmark, vil blive omfattet af ordningen og vil skulle foretage anmeldelse og registreres i Rejsegarantifonden.

Derudover er der en række rejsebureauer og lignende virksomheder, der er formidlere for danske eller udenlandske flyselskaber. Der kan både være tale om store rejseudbydere, som både arrangerer pakkerejser og udbyder flytransport separat, og mindre formidlere for både danske og udenlandske rejseudbydere af flytransport. Branchen har oplyst, at de almindeligvis opererer med et tal på omkring 1.000 udbydere af flytransport etableret i Danmark.

3.2. Rejseydelser

Det foreslås, at fortolkningen af begrebet rejsearrangement opdateres, så det imødekommer forbrugernes nuværende rejsemønstre.

Den nugældende lov blev som nævnt i pkt. 1 indført i 1979, hvor forbrugernes typiske rejsemåde var pakkerejser. Siden da har både forbrugerens måde at sammensætte rejser på og selve rejseformerne ændret sig.

Et eksempel herpå er udbredelsen af krydstogtrejser, der i dag administreres som værende en pakkerejse i sig selv. Dette bør tydeligt fremgå, og derfor præciseres det, at sejlads med passagerer, suppleret med kahyttsfaciliteter og andre faciliteter, af mere end 24 timers varighed (overnatning), som ikke er en regelmæssig eller fast passageroute mellem to eller flere havne i henhold til denne lov er at anse som en pakkerejse.

3.3. Fondens størrelse

Lovforslaget indebærer, at den nuværende Rejsegarantifond fortsætter, men udvides til også at skulle dække flytransport og billeje i udlandet, såfremt kunden har tilvalgt dette. Denne udvidelse skal afspejles i størrelsen på fonden.

Det fremgår af § 9, stk. 2, i den nugældende lov, at Rejsegarantifondens formue løbende skal svare til de to største tab, som fonden har lidt siden 1997. De seneste beregninger fra Rejsegarantifonden viser, at fondens formue for at leve op til dette krav bør være 50 mio. kr.

Hvad angår tab på flytransport og billeje i udlandet, er der tale om en ordning, som det er frivilligt om kunderne vil tilvælge. Det er således ikke muligt at angive størrelsen på et eventuelt tab ved en konkurs hos et flyselskab eller en formidler for billeje i udlandet. Derudover findes der ikke, på samme måde som for den eksisterende Rejsegarantifond, data for, hvor store omkostningerne har været ved de sidste to konkurser i flybranchen og hos formidlere af billeje i udlandet.

Det er Rejsegarantifondens bestyrelse med godkendelse af økonomi- og erhvervsministeren, der skal fastsætte fondens formue.

Det må til at starte med baseres på et skøn, hvor stor en formue der er nødvendig, for at dække eventuelle tab på flytransport og billeje. Umiddelbart vurderes det, at markedet for flytransport er betydeligt større end markedet for pakkerejser, hvor fondens formue skal være på 50 mio. kr. Dertil kommer markedet for billeje i udlandet. Det vurderes umiddelbart, at der vil være behov for 150 mio. kr., til at dække tab på flytransport og billeje i udlandet.

Således vurderes fondens formue, der skal dække pakkerejser, flytransport og billeje i udlandet, til at starte med skulle være på samlet 200 mio.kr.

Da der for så vidt angår flytransport og billeje i udlandet er tale om en ordning, som kunderne fremover kan tilvælge, skal ordningen som nævnt evalueres 2 år efter lovens ikrafttræden. Der vil på det tidspunkt fx være data for, hvor mange der tilvælger konkursordningen.

Rejsegarantifonden forventes samtidig løbende at have fokus på, hvor mange kunder, der har tilvalgt dækningen, og i det omfang det er muligt, hvor store beløb, der er tilvalgt dækning for.

3.4. Finansiering af fonden

Rejsegarantifonden er i dag finansieret ved bidrag opkrævet af pakkerejsearrangørerne og skal dække tab ved køb af pakkerejser.

Efter flere konkurser hos pakkerejsearrangører i 2008 er rejsearrangører siden 1. januar 2009 blevet opkrævet 20 kr. pr. deltager i et pakkerejsearrangement, således at fondens formue kan blive opbygget og dermed opfylde lovens krav. Det er Rejsegarantifondens bestyrelse, der fastsætter bidragets størrelse for dækning af flytransport og billeje i udlandet. Udgangspunktet for dette bør være, at bidraget for dækning af flytransport og billeje i udlandet fastsættes på samme niveau som bidraget for pakkerejser, dvs. 20 kr. Fondens bestyrelse kan ikke beslutte, at kunder, der tilvælger dækning af Rejsegarantifonden ved køb af flytransport eller billeje i udlandet, ikke skal betale bidrag. Konsekvensen ville være, at det ville være gratis at tilvælge dækningen. Fonden kan på den måde vokse sig større end den af Rejsegarantifonden fastsatte størrelse. I det tilfælde kan fonden fastsætte, at det bidrag som kunder, der tilvælger dækning af Rejsegarantifonden, skal betale, nedsættes.

Efter de nugældende regler skal der ikke længere betales et bidrag pr. rejsearrangement, når fondens formue opfylder lovens krav, der som nævnt ovenfor pt. er ca. 50 mio. kr. Da fonden udvides til også at dække flyrejser og billeje i udlandet, vil dette skulle afspejles i fondens størrelse. Udvidelsen vil også have indflydelse på, hvor lang tid der går før fondens formue når den fastsatte størrelse.

Umiddelbart kan der således opstå en situation, hvor bidragene for pakkerejsende skal opretholdes gennem en længere periode, indtil fondens formue har nået det fastsatte højere niveau. Modsat skal de kunder, der køber flytransport og billeje i udlandet, og som tilvælger dækning af Rejsegarantifonden, betale et bidrag til fonden, uanset om fondens formue har nået den fastsatte størrelse.

Lovforslaget indebærer endvidere, at udbyder af flytransport og billeje i udlandet, som udgangspunkt skal stille garanti svarende til deres omsætning på konkursbeskyttede rejser. Garantien er individuel og skal stilles uagtet såvel bidrag pr. rejse som størrelsen af Fondens formue i øvrigt. Derudover kan Rejsegarantifonden foretage en konkret vurdering af, hvor mange forudbetalinger den pågældende rejseudbyder ligger inde med, når de skal fastsætte den omsætning, som garantien skal stilles ud fra. Det er ikke muligt at forudsige, hvor stor disse udbyderes omsætning på konkursbeskyttede rejser vil være, da det er uvist, hvor mange forbrugere der vil tilvælge konkursdækning. Derfor må garantien i første omgang baseres på et skøn. Det vurderes, at disse udbydere bør starte med at stille garanti svarende til 25 pct. af deres omsætning på flytransport og billeje i udlandet, dog max. 100 mio. kr. Når der foreligger tal for omsætning på konkursbeskyttede rejser, vil garantien efterfølgende blive reguleret.

3.5. Informationskampagne

Det er vigtigt, at forbrugerne er informeret om, at de køber deres flyrejse hos et dansk etableret selskab, der er forpligtet til at udbyde konkursdækningen. Dette kan ske ved at stille krav om, at rejseudbydere, der er registreret i Rejsegarantifonden, skal skilte med det.

Uanset, at der er tale om en frivillig ordning, skal forbrugerne vide, at de har mulighed for at tilvælge konkursdækning, når de køber en flyrejse af en dansk etableret rejseudbyder. Derfor bør Rejsegarantifonden informere forbrugerne om ændringen af dækningsområdet.

3.6.Fælles rejseankenævn

Det nuværende Pakkerejse-Ankenævn finansieres gennem administrationsbidraget til fonden, jf. den nuværende lovs § 9, stk. 1.

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af loven, vil udbydere af flytransport og billeje i udlandet, på lige fod med pakkerejsearrangører betale administrationsbidrag til Rejsegarantifonden. Det vil derfor være naturligt, at der oprettes et fælles rejseankenævn, der skal behandle klager over både pakkerejser, flytransport og billeje i udlandet formidlet gennem en dansk udbyder. Som nævnt i pkt. 2, har Pakkerejse-Ankenævnet siden 1. april 2008 behandlet klager over pakkerejser, mens Forbrugerklagenævnet har behandlet klager over flyrejser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vil medføre øgede administrative konsekvenser for det offentlige, da arbejdet med løbende at føre tilsyn med fonden, fx godkendelse af fondens regnskab, bliver øget med forslaget.

Økonomi- og erhvervsministeren kan med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg stille garanti for lån optaget af fonden til opfyldelse af dens forpligtelser. Disse lån forudsættes tilbagebetalt af fonden selv, eventuelt gennem fastsættelse af højere bidrag.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af forslagets erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser.

Forslaget indeholder direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser for de omfattede virksomheder, idet der stilles krav om garantistillelse baseret på virksomhedens omsætning på konkursbeskyttede rejser samt betaling af administrationsbidrag. Det er ikke muligt at forudsige, hvor stor disse udbyderes omsætning på konkursbeskyttede rejser vil være, da det er uvist, hvor mange forbrugere der vil tilvælge konkursdækning. Derfor må garantien i første omgang baseres på et skøn. Det vurderes, at disse udbydere bør starte med at stille garanti svarende til 25 pct. af deres omsætning på flytransport og billeje i udlandet, dog max. 100 mio. kr. Når der foreligger tal for omsætning på konkursbeskyttede rejser, vil garantien efterfølgende blive reguleret.

Forslaget medfører øgede erhvervsøkonomiske byrder, da flere virksomheder bliver omfattet af ordningen. CKR bemærker dog, at administrationsbidraget til fonden er omsætningsbestemt, hvilket er positivt, idet de erhvervsøkonomiske konsekvenser dermed vil stå i forhold til den enkelte virksomheds størrelse.

Forslaget vurderes at medføre administrative konsekvenser for udbydere af flytransport og billeje i udlandet etableret i Danmark.

De løbende byrder er tidligere opgjort i "Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Administrative Byrder" (AMVAB)-mæssig sammenhæng. Kravet om anmeldelse og registrering samt kravet om løbende indsendelse af nøgletal og regnskabsoplysninger er begge tidligere målt i AMVAB-regi til at udgøre 3,5 timer årligt pr. virksomhed på samfundsniveau. Det har dog ikke været muligt at kvantificere de nøjagtige byrder, da man ikke på nuværende tidspunkt kender andelen af udenlandske flyselskaber, der er etableret i Danmark, danske formidlere for udenlandske udbydere af flytransport samt udbydere af pakkerejser, der også arrangerer flyrejser. Disse vil også blive omfattet af de nye regler og dermed øge populationen yderligere.

Selskaberne har endvidere behov for at omstille sig til de nye regler, da kunden skal opgive nye oplysninger i forhold til hidtil. Dette medfører nye omstillingsbyrder for de omfattede virksomheder. Det er ikke muligt på det foreliggende grundlag at kvantificere omstillingsbyrden.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har været i høring hos:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, BARD, Campingrådet, Cimber Sterling, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Biludlejere, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI), Den Danske Dommerforening, DFDS A/S, Feriehusudlejernes Brancheforening, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Rejsearrangører i Danmark (R.I.D.), Forsikring & Pension, Friluftsrådet, HK, HORESTA, Håndværksrådet, Landsforeningen Dansk Vandrelaug, Landsorganisationen i Danmark, Pakkerejse-Ankenævnet, Rejsegarantifonden, Rigsrevisionen, SAS, Statens Luftfartsvæsen, Stena Line A/S, Sø- og Handelsretten, Søsportens Brancheforening, Turistvognmændenes Arbejdsgiverforening og Visit Denmark.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/Min-dreudgifter	Negative konsekvenser/Merud-gifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Økonomi- og erhvervsministe-ren kan med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg stille garanti for lån optaget af fonden til opfyldelse af dens forpligtelser. Hvis denne situa-tion opstår, kan det i en periode medføre merudgifter for staten.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Arbejdet med løbende at føre tilsyn med fonden vil med for-slaget blive øget.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget indeholder direkte økonomiske konsekvenser for de omfattede virksomheder, idet der stilles krav om garanti-stillelse samt betaling af admi-nistrationsbidrag. Udbydere bør starte med at stille garanti sva-rende til 25 pct. af deres om-sætning på flytransport og bil-leje i udlandet, dog max. 100 kr. Når der foreligger tal for omsætning på konkursbeskytte-de rejser, vil garantien efterføl-gende blive reguleret. Forsla-get medfører øgede erhvervs-

		økonomiske byrder, da populationen øges.
Administrative konsekvenser erhvervslivet	Ingen	Samlet set vurderes forslaget at medføre omkostninger for de nye virksomheder, der omfattes af ordningen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at "rejsearrangement" overalt i loven ændres til "rejseydelse".

Definitionen af "rejseydelse" kommer herefter til at bestå af den nugældende lovs definition af rejsearrangement samt flytransport og billeje i udlandet, som nærmere beskrevet i forslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

Det foreslås, at "rejse" overalt i loven ændres til "rejseydelse", jf. bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 3

Det foreslås, at "arrangør" overalt i loven ændres til "rejseudbyder".

Definitionen af "rejseudbyder" er nærmere beskrevet i lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvens af, at det foreslås, at der indsættes en § 5 a i loven, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 8.

Til nr. 5

Det foreslås, at definitionen af en rejseydelse kommer til at bestå af den nugældende definition af "rejsearrangement", som formuleret i den nugældende lovs § 2, stk. 1, nr. 1-3, samt af flytransport og billeje i udlandet, som indsættes som nyt nr. 4 og nyt nr. 5.

Den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 1-3, er en videreførelse af gældende lov, dog med den præcisering, at krydstogter, der defineres som sejlads med passagerer, suppleret med kahysfaciliteter og andre faciliteter, af mere end 24 timers varighed (overnatning), som ikke er en regelmæssig eller fast passagerrute mellem to eller flere havne, i henhold til denne lov er at anse som en pakkerejse.

Det forudsættes, at flytransport samt billeje i udlandet formidlet af en dansk rejseudbyder er erhvervet som en separat ydelse.

Til nr. 6

Begrebet ”arrangør” er i den nugældende lov defineret, som enhver, der udbyder eller sælger rejsearrangementer. Formålet med loven er, at udbydere af flytransport og billeje i udlandet også skal udbyde dækning af Rejsegarantifonden.

Det foreslås, at som rejseudbyder anses enhver, der udbyder eller sælger rejseydelser. Som nævnt i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 4, og den nugældende lovs § 2, stk. 1, er rejseydelser defineret som pakkerejser, ydelser der omfatter transport og indkvartering, som er aftalt med samme rejseudbyder eller formidler, men som ikke er en pakkerejse, transport og anden turistmæssigt ydelse, som ikke har en varighed over 24 timer, men en samlet pris på over 1.000 kr., flytransport eller billeje i udlandet formidlet af en dansk rejseudbyder.

Den foreslåede ændring indebærer således, at rejseudbydere, der udbyder flytransport eller billeje i udlandet, også bliver omfattet af loven.

Derudover indsættes en definition af ”formidler for en udenlandsk rejseudbyder”, da loven skelner mellem formidlere for nationale rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere.

Til nr. 7

Forslaget indebærer, at § 5 alene gælder for pakkerejser m.v., som defineret i den nugældende lovs § 2, stk. 1, nr. 1-3. Konsekvensen af forslaget er, at der ikke ændres på dækningen af pakkerejser m.v. i forhold til den nugældende lov.

Til nr. 8

Formålet med lovforslaget er at udvide konkursbeskyttelsen i forbindelse med ferierejser, ved at gøre det obligatorisk for udbydere af flytransport og billeje at tilbyde kunder dækning af Rejsegarantifonden, men frivilligt om kunden mod betaling af et nærmere fastsat bidrag tilvælger dækningen.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny § 5 a, hvor muligheden for at tilvælge dækning af rejsegarantifonden er beskrevet.

I stk. 1 foreslås det præciseret, at kunder, som køber flytransport eller billeje i udlandet, alene er dækket, hvis de har tilvalgt dækningen.

Stk. 2 indebærer, at det tydeligt skal fremgå af rejsebeviset o.l., hvorvidt rejsen er dækket af Rejsegarantifonden eller ej. Det er vigtigt, at de forbrugere, der tilvælger konkursdækning af flytransport, har sikkerhed for, at de også er dækket af Rejsegarantiordningen. Hvis dette fremgår af rejsebeviset, vil forbrugeren ikke være i tvivl, om den konkrete rejse er dækket.

Der kan også opstå situationer, hvor forbrugerne tilvælger konkursdækningen, men hvor rejseudbyderen ikke betaler gebyret herfor videre til Rejsegarantifonden. Rejsebeviset, hvoraf det fremgår om rejsen er konkursdækket eller ej, kan i en sådan situation bruges som bevis for, at forbrugeren har betalt gebyr for konkursdækningen, og at rejsen dermed er dækket. Forslagets § 1, nr. 23, indebærer, at det vil være strafbelagt, hvis rejseudbyderen ikke sørger for, at det tydeligt fremgår af rejsebeviset o.l. om rejseydelsen er dækket af rejsegarantifonden eller ej.

Hvis en erhvervsrejsende, uagtet at den pågældende ikke er forbruger, alligevel har tilvalgt konkursdækning, vil den pågældende ikke være dækket i tilfælde af konkurs.

Såfremt forbrugeren har betalt gebyret til rejseudbyderen, men udbyderen ikke har betalt det videre til Rejsegarantifonden, vil forbrugeren alligevel være dækket.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til den nugældende lovs § 5, stk. 2, og medfører, at fonden inden rimelig tid skal sørge for hjemtransport til kunder, der er strandet.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til den nugældende lovs § 5, stk. 4, og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvens af, at det foreslås, at der indsættes en § 5 a i loven, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 8.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvens af, at det foreslås, at der indsættes en § 5 a i loven, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 8.

Til nr. 11

Forslaget indebærer, at rejseudbydere, der er registrerede i Rejsegarantifonden, skal skilte hermed. Det er vigtigt, at forbrugerne er informeret om, at de køber deres flyrejse hos et dansk etableret selskab, der er forpligtet til at udbyde konkursdækningen. Dette kan ske ved, at rejseudbydere, der er registrerede i Rejsegarantifonden, skal skilte med det.

Da ikke alle de rejseydelser, som en rejseudbyder tilbyder kunder, nødvendigvis vil være omfattet, skal det af skiltningen klart fremgå, at registreringen i Rejsegarantifonden alene dækker pakkerejser, flytransport og billeje i udlandet.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvens af, at det foreslås, at der indsættes en ny § 8, stk. 6, i loven, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 15.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvens af, at det foreslås, at der indsættes en § 5 a i loven, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 8.

Forslaget indebærer, at udbyder af flytransport og billeje i udlandet, som er omfattet af § 5 a, jf. § 2, stk. 1, nr. 4 og 5, som udgangspunkt skal stille garanti svarende til deres omsætning på konkursbeskyttede rejser. Derudover kan Rejsegarantifonden foretage en konkret vurdering af, hvor mange forudbetalinger den pågældende rejseudbyder ligger inde med, når de skal fastsætte den omsætning, som garantien skal stilles ud fra. Det er ikke muligt at forudsige, hvor stor disse udbyderes omsætning på konkursbeskyttede rejser vil være. Derfor skal disse udbydere starte med at stille garanti svarende til 25 pct. af deres årlige omsætning på flytransport og billeje i udlandet, dog max. 100 mio. kr. Når der foreligger tal for omsætning på konkursbeskyttede rejser, vil garantien efterfølgende blive reguleret.

Til nr. 14

Der er tale om en konsekvens af, at det foreslås, at der indsættes en ny § 8, stk. 6, i loven, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 15.

Til nr. 15

Af den nugældende lov fremgår det af § 8, stk. 3, at det er en betingelse for registrering, at arrangøren eller formidleren for en udenlandsk arrangør over for fonden stiller en omsætningsbestemt garanti i et pengeinstitut eller i et forsikringsselskab eller ved kontant deponering. Denne betingelse foreslås med dette forslag udvidet til også at gælde for rejseudbydere af flytransport og af billeje i udlandet. Udbydere af flytransport og formidlere af billeje i udlandet skal således stille garanti efter skalaen i den nugældende lovs § 8, stk. 5.

Forslaget indebærer, at den garanti, som udbydere af flytransport og billeje skal stille, ikke kan oversti-

ge 100 mio. kr. Baggrunden herfor er, at det er frivilligt, om kunderne ønsker, at tilvælge ordningen. Det er derfor ikke muligt at komme med et bud på, hvor mange kunder, der vil benytte sig af denne mulighed. På den baggrund er der fastsat en grænse for, hvor stor en garanti en rejseudbyder af flytransport og billeje i udlandet kan risikere at skulle stille. Uanset om fonden finder, at der vil være en væsentlig risiko for, at den vil lide tab, jf. den nugældende lovs § 19, kan der ikke kræves en højere garantistillelse end 100 mio. kr.

Til nr. 16

Som en konsekvens af, at det bliver obligatorisk for udbydere af flytransport og billeje i udlandet at tilbyde dækning af Rejsegarantifonden, men frivilligt om kunderne tilvælger dækningen, foreslås det, at § 9, der omhandler muligheden for at fastsætte bidrag og fondens størrelse, ændres.

Den foreslåede § 9, stk. 1, medfører, at også udbydere af flytransport og billeje i udlandet skal betale administrationsbidrag til fonden.

Stk. 2 indebærer, at fonden kan fastsætte, at udbydere af pakkerejser, jf. den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 1-3, skal betale et bidrag pr. deltager til fonden. Bestemmelsen er en videreførelse af den nugældende lovs § 9, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3 medfører, at hvis en kunde vælger dækning af Rejsegarantifonden ved køb af flyrejser eller billeje i udlandet, skal kunden erlægge et bidrag herfor til rejseudbyderen. Rejseudbyderen skal viderebetale bidraget til fonden.

Fondens bestyrelse fastsætter bidragets størrelse. Udgangspunktet for dette bør være, at bidraget for dækning af flytransport og billeje i udlandet fastsættes på samme niveau, som bidraget for pakkerejser, dvs. 20 kr. Fondens bestyrelse kan ikke beslutte, at kunder, der tilvælger dækning af Rejsegarantifonden ved køb af flytransport eller billeje i udlandet, ikke skal betale bidrag. Konsekvensen ville være, at det ville være gratis at tilvælge dækningen. Fonden kan vokse sig større end den af Rejsegarantifonden fastsatte størrelse. I det tilfælde kan fonden fastsætte, at det bidrag, som kunder, der tilvælger dækning af Rejsegarantifonden, skal betale, nedsættes.

I stk. 4 foreslås det, at fondens bestyrelse med godkendelse af økonomi- og erhvervsministeren fastsætter fondens formue.

Det må til at starte med baseres på et skøn, hvor stor en formue, der er nødvendig, for at dække eventuelle tab på flytransport og billeje. Umiddelbart vurderes det, at markedet for flytransport er betydeligt større end markedet for pakkerejser, hvor fondens formue skal være på 50 mio. kr. Dertil kommer markedet for billeje i udlandet. Det vurderes umiddelbart, at der vil være behov for 150 mio. kr., til at dække tab på flytransport og billeje i udlandet.

Således bør fondens formue, der skal dække pakkerejser, flytransport og billeje i udlandet til at starte med være på samlet 200 mio.kr., idet den gradvis opbygges til dette niveau i takt med indbetaling af bidrag fra kunderne.

Da der for så vidt angår flytransport og billeje i udlandet er tale om en ordning, som kunderne fremover kan tilvælge, skal ordningen som nævnt evalueres 2 år efter lovens ikrafttræden. Der vil på det tidspunkt fx være data for, hvor mange der tilvælger konkursordningen. Rejsegarantifonden forventes at have løbende fokus på, hvor mange kunder, der har tilvalgt dækningen, og i det omfang det er muligt, hvor store beløb, der er tilvalgt dækning for. Opgørelsen og udviklingen i konkurser i øvrigt, kan give en indikation af hvor stor fondens formue bør være.

Til nr. 17

Som konsekvens af, at medlemmerne af fonden udvides også til at omfatte rejseudbydere af flytransport og billeje i udlandet, udvides fondens bestyrelse fra 5 til 7 medlemmer.

Det forudsættes, at bestyrelsesposterne fordeles således, at foruden en formand er kunderne repræsenteret af 3 medlemmer, og rejseudbyderne af henholdsvis pakkerejser og flytransport af 3 medlemmer.

Den nuværende bestyrelse består af en uafhængig formand og en stedfortræder for formanden. Rejseudbyderne er repræsenteret ved en repræsentant for Danmarks Rejsebureauforening og en repræsentant for Rejsearrangørerne i Danmark. Kunderne er repræsenteret ved en repræsentant for Forbrugerrådet og en repræsentant for HK.

Til nr. 18

Bestemmelsen videreføres uændret, dog således, at det tilføjes at fonden også fremover skal kunne bestemme, at garanti eller bidrag kan nedsættes for en rejseudbyder eller en formidler for en udenlandsk rejseudbyder.

Fonden har således fortsat adgang til at fastsætte regler om at undtage rejsearrangører og formidlere for garantistillelse og bidragspligt. Bestemmelsen forudsættes anvendt, hvor risikoen for fonden er uvæsentlig og ikke står i rimeligt forhold til omkostningerne for arrangører og formidlere og fonden ved at kræve garantistillelse, bidrag, dokumentation m.v. Fonden kan endvidere give dispensation i andre tilfælde, fx hvor rejserne udbydes til en begrænset kreds, eller hvor risikoen skønnes at være lille.

Når fonden skal tage stilling til, om en rejseudbyders garanti eller bidrag skal nedsættes, skal fonden stadig lægge vægt på, om der indgår transport eller om der på anden måde er tale om særlige typer af rejseydelser, jf. den nugældende lovs § 14, stk. 1, nr. 1 og 2.

Til nr. 19

Der er tale om en konsekvens af forslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 20

Der er tale om en konsekvens af forslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 21

Det foreslås, at § 21 ændres således, at det klart fremgår, at fonden ikke dækker rejseydelser, der er markedsført og solgt i udlandet.

I den nugældende lov er dette udgangspunkt fraveget, for så vidt angår registreringspligtige arrangørers og formidlers salg af rejsearrangementer i udlandet, såfremt rejsearrangementet indeholder grænseoverskridende transport og udgår fra Danmark. Denne bestemmelse har givet Rejsegarantifonden anledning til en række fortolkningsproblemer, og det foreslås derfor, at den udgår. Hvis salget af rejseydelser, der indeholder grænseoverskridende transport og som udgår fra Danmark, sker fra et EU-land, vil rejseydelserne være dækket af det pågældende lands rejsegarantiordning, da udgangspunktet er, at alle pakkerejser købt i et EU-land, i henhold til Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketureskal være konkursdækkede.

Et af de kriterier, der kan indgå i vurderingen af om en rejseydelse er solgt i udlandet, er, om det af aftaledokumentet fremgår, at rejseudbyderens kontoradresse ikke er beliggende i Danmark.

Til nr. 22

Der er tale om en konsekvens af forslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 23

Forslaget indebærer, at hvis det ikke tydeligt fremgår af rejsebeviset, om kunden har valgt dækning hos rejsegarantifonden eller ej, vil udbyderen blive omfattet af den nugældende straffebestemmelse. Det betyder, at udbyderen kan straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Til § 2

Til nr. 1

Efter § 11 i lov om finansiel virksomhed skal virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed have tilladelse som forsikringsselskab. Der er ikke i den finansielle lovgivning givet en definition af forsikringsvirksomhed eller forsikringsaftale, men der er i litteraturen generel enighed om, at en forsikringsaftale defineres som en aftale, hvor forsikringsselskabet (forsikringsgiver) overtager den økonomiske risiko for en uvis begivenheds indtræden mod et vederlag (en præmie), der kan beregnes statistisk.

Ved rejsegarantiordningen for flypassagerer er der tale om, at fonden overtager kundens økonomiske risiko for en uvis begivenheds indtræden (konkursen), i de tilfælde kunden har tilmeldt sig ordningen og betalt 20 kr. pr. rejseydelse. Udgangspunktet er således, at Rejsegarantifonden ville skulle efterleve reglerne i lov om finansiel virksomhed, herunder at de skal have tilladelse til at drive finansiel virksomhed.

Dette udgangspunkt er fraveget i lov om finansiel virksomhed § 11, stk. 2, for så vidt angår en række specifikke forsikringer som fx:

- Pensionskasser
- Begravelseskasser og ligbrændingsforeninger.
- De under statens tilsyn hørende anerkendte arbejdsløshedskasser m.v.
- Krigsforsikringsinstituttet efter lov om krigsforsikring af skibe.
- Falck Danmark A/S.
- Arbejdsmarkedets Tillægspension og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.
- Barselsfonde.

Formålet med udvidelsen af Rejsegarantifonden er ikke, at fonden skal drive forsikringsvirksomhed. Det foreslås derfor, at Rejsegarantifonden omfattes af undtagelsen i lov om finansiel virksomhed § 11, stk. 2.

Til § 3

Det foreslås i § 3, at loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens ikrafttræden for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lovgivning

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 315 af 14. maj 1997 om en rejsegarantifond, som ændret ved § 2 i lov nr. 164 af 15. marts 2000, lov nr. 207 af 29. marts 2004 og lov nr. 513 af 17. juni 2008 foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »et rejsearrangement« til: »en rejseydelse«, »Rejsearrangement« til: »Rejseydelse«, »rejsearrangementer« til: »rejseydelser« og »rejsearrangementet« til: »rejseydelsen«.
2. Overalt i loven ændres »rejser« til: »rejseydelser« og »rejsen« til: »rejseydelsen«.
3. Overalt i loven ændres »Arrangør« til: »Rejseudbyder«, »arrangør« til: »rejseudbyder«, »Arrangører« til: »Rejseudbydere«, »arrangører« til: »rejseudbydere«, »Arrangørers« til: »Rejseudbyderes«, »arrangørers« til: »rejseudbyderes«, »arrangøren« til: »rejseudbyderen«, »arrangørs« til: »rejseudbyders«, »arrangørens« til: »rejseudbyderens« og »rejsearrangør« til: »rejseudbyder«.

§ 1. Rejsegarantifonden er en privat selvejende institution, der skal yde kunder bistand. Fonden yder bistand i henhold til §§ 5 og 6, når en kunde har indgået aftale om et rejsearrangement med en registreringspligtig arrangør eller formidler for en udenlandsk arrangør, jf. dog § 21.

4. I § 1, stk. 1, indsættes efter »§§ 5«: », 5 a«.

§ 2. Ved et rejsearrangement forstås:

1) En pakkerejse, som består af en kombination af mindst to af følgende elementer, såfremt de af arrangøren udbydes samlet eller har været udbudt på forhånd og sælges samlet, og såfremt den samlede ydelse har en varighed på over 24 timer eller omfatter overnatning:

- a) Transport.
- b) Indkvartering.

c) Anden turistmæssig ydelse, der ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, men som udgør en væsentlig del af pakkerejsen.

5. § 2, stk. 1, affattes således:

»Ved en rejseydelse forstås:

1) En pakkerejse, som består af en kombination af mindst to af følgende elementer, såfremt de af rejseudbyderen udbydes samlet eller har været udbudt på forhånd og sælges samlet, og såfremt den samlede ydelse har en varighed på over 24 timer eller omfatter overnatning:

- a) Transport.
- b) Indkvartering.

c) Anden turistmæssig ydelse, der ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, men som udgør en væsentlig del af pakkerejsen.

- 2) En ydelse, der omfatter transport og indkvartering, som er aftalt med samme arrangør eller formidlinger, men som ikke er omfattet af nr. 1.
- 3) Transport og anden turistmæssig ydelse, som ikke har en varighed over 24 timer, men har en samlet pris på over 1.000 kr.

§ 3. Som arrangør anses enhver, der i eget navn til kunder udbyder eller sælger rejsearrangementer direkte eller gennem en formidler, medmindre denne virksomhed alene udøves lejlighedsvis.

Stk. 2. Som formidler anses enhver, der udbyder eller sælger et rejsearrangement i arrangørens navn.

§ 5. Når en kunde har indgået en aftale om et rejsearrangement, kan kunden få beløb, der er erlagt som betaling for et arrangement, godtgjort af fonden, hvis arrangørens økonomiske forhold har medført, at et rejsearrangement ikke kan påbegyndes. Hvis rejsearrangementet af samme grund afbrydes, kan kunden kræve godtgørelse fra fonden for den del af vederlaget, som svarer til de ydelser, der ikke er opfyldt over for kunden.

§ 5. ---

- 2) En ydelse, der omfatter transport og indkvartering, som er aftalt med samme rejseudbyder eller formidler, men som ikke er omfattet af nr. 1.
- 3) Transport og anden turistmæssig ydelse, som ikke har en varighed på over 24 timer, men har en samlet pris på over 1.000 kr.
- 4) Flytransport.
- 5) Billeje i udlandet formidlet af en dansk rejseudbyder.«

6. § 3 affattes således:

»**§ 3.** Som rejseudbyder anses enhver, der i eget navn til kunder udbyder eller sælger rejseydelser direkte eller gennem en formidler, medmindre denne virksomhed alene udøves lejlighedsvis.

Stk. 2. Som formidler anses enhver, der udbyder eller sælger en rejseydelse i en indenlandsk rejseudbyders navn.

Stk. 3. Som formidler for en udenlandsk rejseudbyder anses enhver, der udbyder eller sælger en rejseydelse i en udenlandsk rejseudbyders navn.«

7. I § 5, stk. 1, indsættes efter: »aftale om et rejsearrangement,«: » jf. § 2, stk. 1, nr. 1-3,«.

8. Efter § 5 indsættes:

»**§ 5 a.** Når en kunde har indgået en aftale om en rejseydelse, jf. § 2, stk. 1, nr. 4 og 5, er kunden dækket, såfremt kunden har valgt dækning hos Rejsegarantifonden, jf. § 9.

Stk. 2. Det skal tydeligt fremgå af rejsebeviset, om kunden har valgt dækning hos Rejsegarantifonden eller ej.

Stk. 3. Medfører en rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret kunden passende hjemtransport, skal fonden inden rimelig tid sørge herfor.

Stk. 4. Fonden kan endvidere yde kunden en rimelig godtgørelse for tab, der skyldes en arrangørs økonomiske forhold.«

§ 6. Anmodning fra kunden om godtgørelse i henhold til § 5 skal fremsættes over for fonden inden rimelig tid, dog senest 1 år efter, at rejsen er afsluttet eller det er åbenbart, at rejsen ikke vil blive gennemført.

§ 7. Fonden indtræder i kundens krav, i det omfang den har fyldestgjort disse. Fonden har ret til at få de udgifter, som den har afholdt i forbindelse med hjemtransport og anden bistand, jf. § 5, stk. 2-5, godtgjort.

§ 8. ---

Stk. 2. Arrangører og formidlere for udenlandske arrangører må kun udbyde og sælge rejsearrangementer, såfremt de er registreret i Rejsegarantifonden.

Stk. 3. Det er en betingelse for registrering, at arrangøren eller formidleren for den udenlandske arrangør over for fonden stiller en garanti, der er afhængig af dennes omsætning, i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 4-6. Garantien skal stilles i et pengeinstitut, i et forsikringsselskab, ved kontant deponering eller ved depotering af andre tilsvarende aktiver. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke andre tilsvarende aktiver end kontante beløb der kan deponeres. Garantibeløbet skal af fonden kunne kræves indbetalt til dækning af krav, som fonden får mod arrangøren eller formidleren for en udenlandsk arrangør.

Stk. 4. Ved omsætning i stk. 3, 1. pkt., forstås den de seneste 4 kvartaler til kunderne fakturerede omsætning ved salg af de i loven omfattede rejsearrangementer.

Stk. 5. En arrangør eller en formidler for en udenlandsk rejsearrangør skal stille en garanti, jf. dog stk. 6 og § 23, stk. 2. Garantien størrelse fastsættes således:

3) - 7) ---

§ 8. ---

Stk. 1-5. ---

9. I § 6 ændres »§ 5« til: »§§ 5 og 5 a«.

10. I § 7, stk. 1, indsættes efter »§ 5, stk. 2-5,«: »og § 5 a«.

11. I § 8, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

» Registrerede rejseudbydere skal ved skiltning eller på anden tilsvarende tydelig måde oplyse, at de er registrerede i Rejsegarantifonden. Oplysningen skal være frit tilgængelig for kunderne.«

12. I § 8, stk. 3, ændres »stk. 4-6« til: »stk. 4-7«.

13. I § 8, stk. 4, indsættes efter »rejsearrangementer«: », jf. §§ 5 og 5 a«.

14. I § 8, stk. 5, indsættes efter »stk. 6«: »og 7«.

15. I § 8 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

Stk. 6-9 ---

§ 9. Arrangører og formidlere for en udenlandsk arrangør skal betale et administrationsbidrag til fonden til finansiering af fondens og ankenævnets driftsudgifter. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 2. Fondens bestyrelse kan fastsætte, at arrangører og formidlere for en udenlandsk arrangør skal betale et bidrag pr. deltager i et rejsearrangement, der er omfattet af fondens dækning, til fonden med henblik på at sikre, at fondens formue løbende svarer til de to største tab, som fonden har lidt siden 1997. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

§ 10. Fondens bestyrelse består af en formand og 4 medlemmer, der udnævnes af erhvervsministeren. Af de 4 medlemmer repræsenterer 2 de i fonden registrerede og 2 kunderne. Bestyrelsen og en stedfortræder for formanden udnævnes for 3 år.

»*Stk. 6.* For rejseudbydere eller formidlere for en udenlandsk rejseudbyder af flytransport eller billeje i udlandet kan garantiens størrelse dog ikke overstige 100 mio. kr.«

Stk. 6-9 bliver herefter stk. 7-10.

16. § 9 affattes således:

»**§ 9.** Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere skal betale et administrationsbidrag til fonden til finansiering af fondens og ankenævnets driftsudgifter. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 2. Fondens bestyrelse kan fastsætte, at rejseudbydere af pakkerejser, jf. § 2, stk. 1, nr. 1-3, og formidlere for en udenlandsk rejseudbyder af pakkerejser, skal betale et bidrag til fonden pr. deltager i en rejseydelse, der er omfattet af fondens dækning, jf. § 5. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 3. Når en kunde har indgået en aftale om en rejseydelse, jf. § 2, stk. 1, nr. 4 og 5, kan kunden vælge dækning af Rejsegarantifonden, jf. § 5 a. Vælger kunden dækning hos Rejsegarantifonden, skal kunden erlægge et bidrag herfor til rejseudbyderen, som skal viderebetale bidraget til fonden. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 4. Fondens formue fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.«

17. § 10 affattes således:

»**§ 10.** Fondens bestyrelse består af en formand og 6 medlemmer, der udnævnes af økonomi- og erhvervsministeren. Af de 6 medlemmer repræsenterer 3 de i fonden registrerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske arrangører og 3 medlemmer repræsenterer kunderne. Bestyrelsen og en stedfortræder for formanden udnævnes for 3 år.«

18. § 14 affattes således:

§ 14. Fonden kan fastsætte bestemmelser om, at garantien eller bidraget nedsættes eller bortfalder for en arrangør eller formidler for en udenlandsk arrangør,

- 1) for andre særlige typer af rejsearrangementer
- 2) for rejsearrangementer, hvori der ikke indgår transport, jf. § 2, stk. 1, litra a, eller

Stk. 2. Fonden kan bestemme, at garanti og bidrag i særlige tilfælde nedsættes eller bortfalder.

§ 15. Har fonden søgt sig fyldestgjort i den af en arrangør eller formidler for en udenlandsk arrangør stillede garanti, slettes arrangøren eller formidlerens registrering i fonden, medmindre den stillede garanti er tilstrækkelig til at dække fondens fordringer og garantien inden en af fonden fastsat frist bringes op på den i § 8, stk. 5 og 6, nævnte størrelse, jf. dog § 19.

§ 17. Undlader en registreret arrangør eller formidler for en udenlandsk arrangør at betale bidrag til fonden eller at bringe garantistillelse i overensstemmelse med § 8, stk. 5 og 6, eller § 19, eller modtager fonden ikke på forlangende de i §§ 12a, 13 og 22, stk. 3, nævnte oplysninger, kan fondens bestyrelse beslutte, at registreringen i fonden slettes, hvis forpligtelserne ikke er opfyldt inden en fastsat frist.

Stk. 2. ---

§ 21. Fonden dækker ikke rejsearrangementer, der er markedsført og solgt i udlandet. Registreringspligtige arrangørers og formidlers salg af rejsearrangementer i udlandet er dog dækket, såfremt rejsearrangementet indeholder grænseoverskridende transport og udgår fra Danmark.

Stk. 2. ---

§ 23. ---

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter indstilling fra fonden, hvis prisudviklingen eller udviklingen i fondens formue tilsiger det, forhøje garantistillelsen, jf. § 8, stk. 3-6.

Stk. 3-6 ---

»**§ 14.** Fonden kan fastsætte bestemmelser om, at garantien eller bidraget nedsættes eller bortfalder for en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder.«

19. I § 15 ændres »§ 8, stk. 5 og 6« til: »§ 8, stk. 5-7«.

20. I § 17, stk. 1, ændres »§ 8, stk. 5 og 6« til: »§ 8, stk. 5-7«.

21. § 21, stk. 1, affattes således:

»Fonden dækker ikke rejseudgifter, der er markedsført og solgt i udlandet.«

22. I § 23, stk. 2, ændres »stk. 3-6« til: »stk. 3-7«.

§ 25 ---

1) overtræder § 8, stk. 2,

2) - 3) ---

Stk. 2-3. ---

§ 11. ---

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende typer af virksomheder:

1) - 11) ---

Stk. 3 – 5. ---

23. I § 25, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »overtræder«: »§ 5 a, stk. 2, og«.

§ 2

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 897 af 4. september 2008, som ændret senest ved lov nr. 133 af 24. februar 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 2, indsættes som nr. 12:

»12) Rejsegarantifonden.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.